

**Mahdollisen Kirjallisuuden Seuran palkinnon saavat
vuonna 2016 seuraavat teokset:**

**David Markson: *Lukijan luomislukko*. Suom. Kari Aronpuro &
Silja-Maaria Aronpuro (ntamo)**

ja

Kari Aronpuro: *Kääntäjän floppi* (ntamo)

Muut ehdolla olleet teokset ovat:

Anu Kaaja: *Muodonmuuttoilmoitus* (Teos)

Penjami Lehto: *Puutarhassa* (Poesiavihkot)

Katja Raunio: *Käy kaikki toteen* (Teos)

Mahdollisen Kirjallisuuden Seuran kirjallisuuspalkinnon säännöt

§ 1 Mahdollisen Kirjallisuuden Seuran kirjallisuuspalkinto jaetaan kerran vuodessa sellaiselle edellisellä kalenterivuonna julkaistulle suomenkieliselle proosateokselle tai -käännökselle, joka on esimerkillisellä tavalla rikastuttanut suomenkielisen proosan mahdollisuuksia.

§ 2 Seura valitsee vuosittain keskuudestaan kolme–viisihenkisen ryhmän, jonka on tehtävä vähintään kaksi kilpailevaa ehdotusta palkittavasta teoksesta. Kuhunkin ehdotukseen voi sisältyä useampi kuin yksi palkittava teos. Ryhmä voi ehdottaa myös palkinnon jättämistä jakamatta.

§ 3 Seura äänestää em. ehdotuksista erikseen sovittavalla tavalla. Jos kaksi ehdotusta saa yli 40 prosenttia annetuista äänistä, palkinto jaetaan näiden ehdotusten kesken (paitsi siinä tapauksessa, että toinen niistä on ehdotus palkinnon jättämisestä jakamatta).

§ 4 Palkinto koostuu palkinnon perusteluista eli seuran vuosikirjassa julkaistavista esseistä ja artikkeleista, jotka monipuolisesti valottavat palkitun teoksen luonnetta ja ansioita.

§ 5 Mahdollisen Kirjallisuuden Seuran entiset ja nykyiset jäsenet eivät voi saada Mahdollisen Kirjallisuuden Seuran kirjallisuuspalkintoa.

MKS-PALKINTOEHDOKKAAT JA RAADIN PERUSTELUT

Anu Kaaja: Muodonmuuttolmoitus, Teos

Novelleja, lyhytproosaa, venähtäneitä absurdeja katkelmia? Anu Kaaja luottaa tinkimättömästi valitsemaansa tekstilajiin. Kertomuksissa tapahtuvat metamorfoosit näpäyttävät aivoja nautinnollisesti. Groteskista, herkstä, väkivaltaisesta, hauraasta, omalakisesta ja mahdottomasta kutoutuva teos onnistuu yllättämään runsaudellaan. Sisältö on aikalais- ja normikriittistä muun muassa minuuden tuotteistamisen ja seksuaalisuuden aiheillaan. Kaajan teos on ylistys kuvittelukyvyille. Mitä olisi ihminen ilman kuvittelukykyä? Se johtaa ajattelemaan etiikkaa. Yksi etiikan taustalla vaikuttava voima on juuri kuvittelukyky. Kyvyttömyys asettua toisten asemaan tarkoittaa ettei pysty kurkottamaan minäkeskeisyytensä reunojen yli, koko maailma näyttäytyy vain niinä sisältöinä ja rakenteina, joita minus tuottaa ja joihin se uskoo. Lisäksi, kuvittelu on mahdottoman kuvittelua, sen ajattelemista mitä ei vielä ole. Minkälainen maailma olisi ilman tätä kykyä?

Penjami Lehto: Puutarhassa, Poesiavihkot

Kaunokirjallinen essee, vihkon identiteettiä kantava teos, kahdesti haarautuvien oksien poetiikkaa? Poesiavihkot-sarja on Suomessa harvinainen *chapbook*-formaatti kaunokirjallisille julkaisuille: kirjaa lyhyemmät mutta itsenäiset kirjalliset kokonaisuudet ilmestyvät Osuuskunta Poesian julkaisemina vihkoina. Penjami Lehdon teoksessa tuntuu lähes posthumanistinen ote: pääosassa on puutarha. Ihminen on siellä oppilaana, tarkkailijana, pohdiskelijana, vieraana ja kotonaan. Teos rinnastaa permakulttuurin, lukemisen ja kielen juuret hedelmällisellä tavalla; pölytyksenä. Teos onnistuu kokeilevuudessaan, sen kantama ääni jää kaikumaan ja luotaamaan katsetta, tekijä on luottanut kiinnostavaan laji- ja muotoratkaisuunsa. Aina välillä jokin kollektiivinen hokema pulpahtaa pintaa vaatien tulla käytetyksi: Less Is More. Lehdon teos ottaa omakseen pienieleisessä ja syvästi pohdiskelevassa tyylikkyudessaan.

Katja Raunio: Kaikki käy toteen, Teos

Kaikki käy toteen, mitä kirjoittaja päättää käyvän toteen. Mitä on tosi fiktion maailmassa? Kuka on kirjoittaja? Kirjan kirjoittaja vai kirjoittaja kirjassa vai kirjoittajan kirjaan

kirjoittama kirjoittaja, joka kirjoittaa auki kirjoittamistaan ehkä molempien puolesta? Silverin rosoinen henkilöahmo on rajoja rikkova antagonisti, jos nuori akateeminen porukka edustaa protagonistia. Silverissä jännittyvät ja ruumiillistuvat toisaalta pönötystä ja pätämistä vastustava anarkia ja toisaalta lähes piinaavan ratkaisematon Oidipus-kompleksi. Katja Raunion metafiktiivinen kampusromaani haastaa romaanikirjallisuuden perusrakenteita potkien, onnistuneesti. Mitä ovat päähenkilöys, tarina, juoni, kertojat? Tyylikeinojen vaihtelu luo tilan, jossa kulman takaista aukeaa tai ansaa ei voi ennustaa. Teoksessa tarinan luomisen ja kuvittelun virta tuntuu poikkeuksellisen voimakkaana. Lukija kutsutaan kirjoittamisen tapahtumaan.

Raadin jäsenet:

Anna Helle

Maria Matinmikko

Sanna Nyqvist

Anna Helle
Maria Matinmikko
Sanna Nyqvist

KIRJOITTAJAN COPY-PASTE

Pöydällä on kiviä Japanista, Lapista, Espanjasta ja unohdetuista maista. Kirjoittaminen alkoi noin 3200 eaa.

On ollut melkoinen virhe kuvitella, että on vain *yksi* hän. Aronpuro. Markson. Aronpuro.

Proseduraaliset fragmenttiromaanit, säeromaanit, säieromaanit? Toiston, katkoksen, lainan, fokuksen ja liikkeen avaamat viuhkat.

Yksi on moneus: Lukija ja Tekijä ja Kirjoittaja ja Kääntäjä ja Palkinnonsaaja ja... *Lukijan luomislukolla* on kolme JA monta tekijää, *Kääntäjän floppilla* kokonainen leegio. Tekijä on kuollut, kauan eläköön tekijä!

Trilogia, jonka osien ilmestymisväli on 50 vuotta ja jossa trilogian keskimmäinen teos on jonkun muun kirjoittama.

Mikä vaiva on täytynyt nähdä, Lukija ihmettelee.

Lukijan luomislukko ja Kääntäjän floppi on tehty jäljitellyillä välähdyksillä, opituilla väristyksillä ja varastetuilla ekstaaseilla. Ne ovat kieltä käsitettynä päämääräksi sinänsä, ”todellisuuden” kilpailijaksi; kielellistä maniaa.

A rare and very peculiar thing: a wake-up call that is a pleasure to hear and respond to.

Ei ole tarinaa. Kyse ei ole tarinasta vaan henkeäsalpaavasta maailmasta – siinä asian ydin.

Kirjojen parissa on välillä pakko nauraa ääneen.

Peukaloituja sivuja: luettu ja luettu. Kuka on mennyt tästä ennen minua?

Jospa keskittyisimme siihen, että kaikki kuolevat. Myös tieteen ja taiteen merkkihenkilöt. Myös heillä on jonkinlainen seksuaalisuus. Se ilmenee eri tavoin. Määrittele sitten päähenkilö.

Kirjoittaminen ei ole muistoista, matkoista, rakkauksista, suruajasta, unelmista tai haavekuvista kertomista: on sama asia syyllistyä todellisuuteen ja mielikuvitukseen.

Jo toisella vuosisadalla eaa. Terentius sanoi: "Ei ole enää mitään sanottavaa, jota ei olisi jo sanottu".

Herakleitos ei sanonut, ettei kukaan voi astua samaan virtaan kahdesti. Yksi hänen seuraajistaan sanoi.

Kirjoittaminen on tulemista, aina keskeneräistä, aina luomassa itseään. Se ylittää kaiken eletävän ja eletyn materiaalin.

Epälineaarinen. Katkonainen. Kollaasimainen. Assemblaasi. Vai ei mitään kuvattavissa olevaa genreä? Romaani. Romaani?

Kirjoittaminen on askartelua, *bricolagen* "konkreettista logiikkaa". *Détournement* olemassa olevien esteettisten elementtien hyväksikäyttöä.

irrallisten katkelmien vuo

Tässäkin skitsofreenikon kävelyretki on parempi malli kuin leposohvalla makaava neurootikko: hieman ulkoilmaa, suhde ulkopuoleen.

Eikö kuolema ole ylijäämän ylitsevuotoa? Määrittele sitten tarina.

Pöydällä on leijona.

Lukija on se paikka, johon tekstien monimuotoisuus kerääntyy. Lukija on myös Kirjoittaja-Lukija; Palkinnonantaja.

tajunnan läpi lipuu kulttuurihistoriaa, elämänfilosofiaa ja kommentoimattomia
nimilistoja

Me kaikki olemme Askartelijoita; jokaisella meistä on oma pikku koneensa,

Skribomashino.

Aglaksruutit.

Halukone.

Kuona-aineiden siirtymiin keskitytään harvoin.

Onko kirja lahja, onko kirjallisuuspalkinto vastalahja? Noudattaako kirja lahjan logiikkaa?
Onko lukija loinen, parasiitti, joka elää isäntäeliön, kirjoittajan, ravinnosta antamatta mitään
takaisin?

Onko kirjoittaja isäntä? Vai kirjoittava lukija, parasiitti, joka elää kirjallisuuden
ravinnosta?

Tehtävä ei ole vaikea.

Plagioiminen liittyy elimellisesti luovuuteen itseensä.

Mistä näkökulmasta historiaan on tartuttu?

Mistä näkökulmasta ajattelit seuraavaksi tarttua?

Käännös: suunnanmuutos. Olipa outo käänne!

Kukaan ei tervehtinyt meitä. Me emme tervehdi ketään; tämä ei ole tervehdystä.

Parasiitille tuotanto ja luovuus ovat jotakin annettua, olemassaolon syy. Parasiitit tekevät
tuotannosta harvinaista. Uuden luominen on epätodennäköistä ja odottamatonta, ihme.
Maaailma on täynnä jäljittelijöitä, toistoa ja loisimista. Kuitenkin myös ihmeenomainen toisto
ja loisiminen ovat harvinaisia.

mitä sillä on väliä kuka puhuu

Freudin ja Einsteinin jälkeen romaani vetäytyy kertomuksesta, runous vetäytyy rytmistä ja taide vetäytyy esittävästä abstraktiin. Juoni, kuin rakennustelineet, puretaan, ja jäljelle jää asia itse.

humaani, ymmärtävä katse ihmiselon pienuuteen
Witty, insightful, and compulsively readable.

We are now, officially, lost.

Mieli ei ole minus vaan työkalu, hauras.

Eikö ihmeellistä ole se, että ihminen on *aina* jossain paikassa.

Parasiitti ei ole tuhoava, vaan se voi synnyttää uuden järjestyksen tai kollektiivin. Ilman lukijaa ei ole tekijää, ei kääntäjää eikä palkinnonantajaa.

Maybe he's simply ahead of the rest of us, mapping out the literary future of the next generation.

Nämä palaset kutsuvat lukijan leikkimään, tunnistamaan viittauksia ja järjestelemään niitä mielessään uudestaan.

Antti, Aina, Markku, Ruusu-Mariaana, Anna, Teemu, Juri, Katja, Raine, Essi, Martti-Tapio, Tiina, Laura, Teemu, Maria, Marjo, Janne, Sanna, Markku, Riikka, Markku, Tiina, Harry, Eino, Jari, Jarkko, Taneli, Sinikka, Juhana, Jaakko

Sitaattien kautta kirjoittautuu näkyviin lukevan ihmisen elämän tarina. Se toimii kaikkialla, milloin lakkaamatta, milloin katkonaisesti.

Jos jo originaali toteuttaa uuden materiaalisen ulottuvuuden omassa kielessään, käänнос vuorostaan kääntää esiin seuraavan, joka ei tarkkaan ottaen sijaitse kummassakaan kielessä.

Hyvä käänнос, great turn!

Itsemurhien määrä yllättää Lukijan.

Totuuksista piittaamaton kirjoittaja voi horjuttaa etikettejä ja valmiita asetelmia: Good poets borrow; great poets steal.

Missä Unhola varsinaisesti on? Kuvaile Unhola, kirjoittaja pyytää.

Kaikki on tuotantoa: *tuotantojen*, aktioiden ja passioiden *tuotantoa*; *rekisteröimisten*, jakeluiden ja suuntimien *tuotantoa*; kulutusten, hekuman, ahdistuksen ja kivun *tuotantoja*.

Halu panee virtaamaan, virtaa ja katkaisee. Teoksia lukiessa korostuu.

Kristian Blomberg

Tytti Heikkinen

Alpo Jaakola & Ilkka-Juhani Takalo-Eskola

Aapo Junkola

Väinö Kirstinä

Karri Kokko

Markku Lahtela

Kalevi Lappalainen

Leevi Lehto

Pentti Saarikoski

Harry Salmenniemi

Pekka Suhonen

Jaakko Yli-Juonikas

Mitä taiteilijalle tai tieteentekijälle on tarkoittanut siirtymä sosiaaliluokasta toiseen? Tai muutto paikkakunnalta tai maasta toiseen? Tai kaikkien sisarusten kuolema?

Joku tervehti Lukijaa eilen kadulla.

The novel is dead. Long live the antinovel, built from scraps.

Teos tuottaa tekijän, ei toisinpäin. Teos on tekijyyttä tapahtumana.

Tunnustelu on ei-tiedetyn koskemista.

J. H. Erkon esikoisteospalkinto, 1964 (teoksesta *Peltiset enkelit*)

1953 kesällä ehdot ruotsin kielessä

Tampereen kaupungin kirjallisuuspalkinto, 14 kertaa vuodesta 1964

Lapin läänin taidepalkinto, 1980 (teoksesta *Galleria*)

1954 kesällä ehdot suomen kielessä

Valtion kirjallisuuspalkinto, 1982 (teoksesta *Vähäfyysikka*), 1992 (teoksesta *Tasanko 967*)

Runeberg-palkinto, 1987 (teoksesta *Kirjaimet tulevat*)

1955 kesällä ehdot saksan ja ruotsin kielessä

Hämeen taidepalkinto, 1992

Eeva-Liisa Manner -runopalkinto, 2000 (koko tuotannosta)

1956 kesällä ehdot algebrassa

Väinö Linnan palkinto, 2003 (koko tuotannosta)

Pro Finlandia -mitali 2004

1957 kesällä ehdot ruotsin kielessä

Tanssiva karju -runopalkinto 2006 (teoksesta *Gathandu*)

Eino Leinon palkinto 2011 (koko tuotannosta)

1958 kesällä ehdot saksan kielessä

Tampereen kaupungin kääntäjäpalkinto, 2011

Ketä ja mitä kaikkea Unholassa on?

On turhaa tavoitella virheettömyyttä ja täydellisyyttä: epäonnistumiset ja virheet ovat kiinnostavia. Vain pinnalliset sielut ajattelevat tahdikkaasti!

Kääntäminen, eivät kielet *per se*, muodostaa kulttuurien *perustan* – tarkoittaen, muun ohessa, että kääntäminen on aina myös (jo) poliittista.

Kääntäminen on uuden luomista annetun päälle. Kuten pastissi. Onnittelut & onnittelut!

Ihmisen paikkasidonaisuus tosiaan huumaa aistit.

Kieli ja kirjat ovat koneita, joihin ihminen yhdistyy, joita käytetään ja jotka käyttävät ihmistä. Olennaista on ideoiden ja sanojen liike, kerrostuminen ja kasautuminen aina uusiin muotoihin.

Kirjoittajan ylitse ulottuu ja häntä hallitsee kieli. Jokainen kirjoittaja joutuu samanlaiseen yliotteeseen, tulee samalla tavoin yllätetyksi.

Nonlinear. Discontinuous. Collage-like. An assemblage.

Lukija on laasti romaanin tiiliholvissa.

Niin monia sivuja, niin monia kirjoja, jotka olivat meille mielenliikituksen lähteinä ja joita luemme yhä uudelleen tutkiaksemme adverbien laatua ja adjektiivien ominaisuuksia!

Kyllä, nämä ovat onnittelut, onnittelemme toistamalla!!!

Sillä juuri edellä mainituilla tavoilla kaappasitte.

Kirjoittajat/Lukijat kiittävät:

Kari Aronpuro: *Kääntäjän floppi. Romaani*. Ntamo 2015.

David Markson: *Lukijan luomislukko*. Suom. Kari Aronpuro ja Silja-Maaria Aronpuro. Ntamo, 2015.

Kari Aronpuro: *Peltiset enkelit*. Kirjayhtymä, 1964.

Roland Barthes: *Tekijän kuolema, tekstin syntymä*. Suom. Lea Rojola & Pirjo Thorel. Vastapaino, 1993.

Gilles Deleuze & Félix Guattari: *Anti-Oidipus. Kapitalismi ja skitsofrenia*. Suom. Tapani Kilpeläinen. Tutkijaliitto, 2007.

Gilles Deleuze: *Kriittisiä ja kliinisiä esseitä*. Suom. Anna Helle, Merja Hintsu & Pia Sivenius. Tutkijaliitto, 2007.

E. M. Cioran: *Katkeruuden syllogismeja*. Suom. Juhani Ihanus & Carla Schubert. Loki-kirjat, 2004.

Jacques Derrida: *Platonin apteekki ja muita kirjoituksia*. Toim. Teemu Ikonen & Janne Porttikivi. Gaudeamus, 2003.

Leevi Lehto: *Alussa oli kääntäminen*. Savukeidas 2008.

1900-luvun ranskalainen yhteiskuntateoria. Toim. Miikka Pyykkönen & Ilkka Kauppinen. Gaudeamus, 2015.

Sanna Nyqvist: Toiston taidetta. *Kiiltomato* 24.4.2016.

David Shields: *Reality Hunger. A Manifesto*. Vintage Books, 2010.